

Lurt å dele

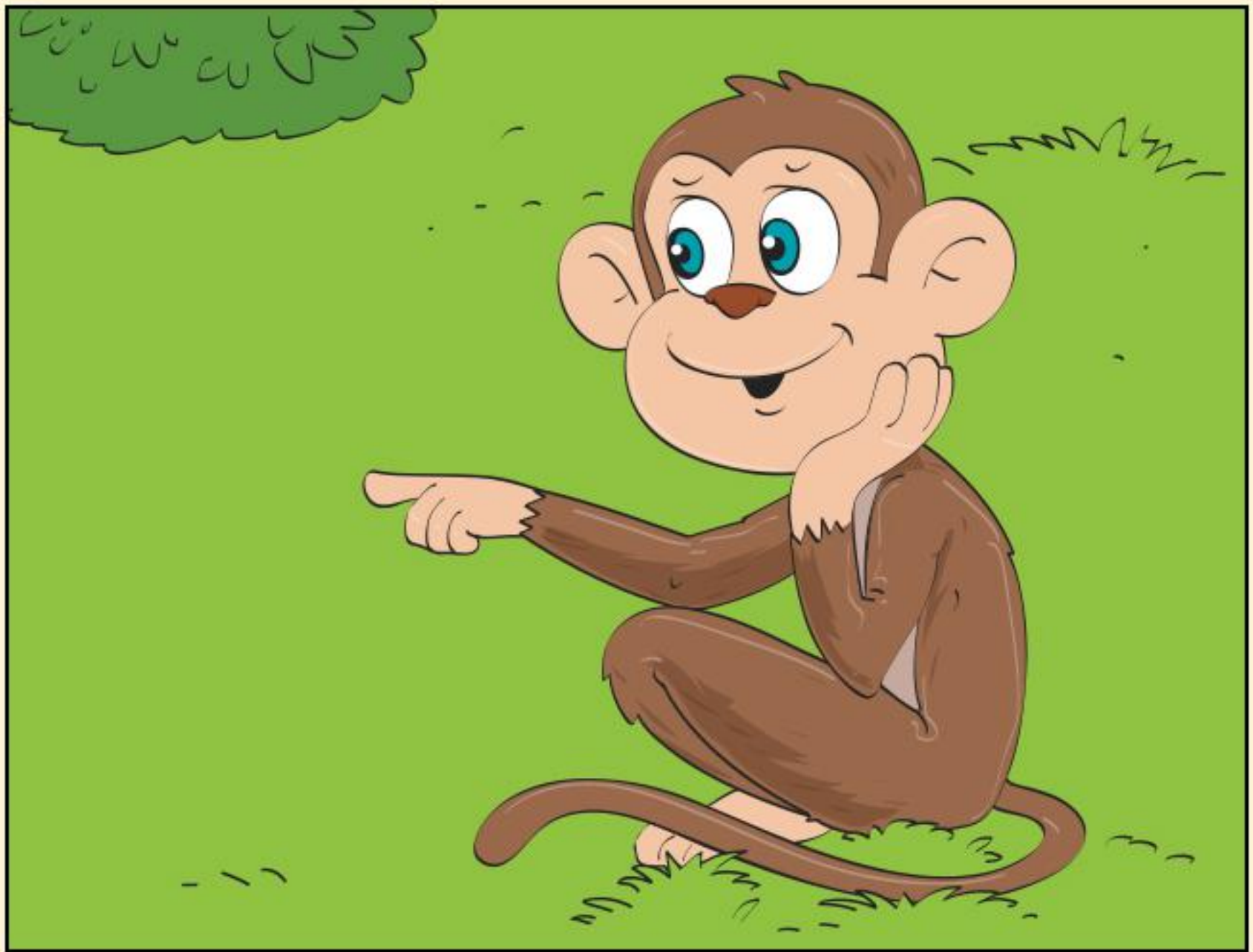

Det var en gang to katter som bodde i en jungel. Den ene katten sa til den andre: «Du er min beste venn, jeg kommer aldri til å krangle med deg, jeg ville ha gjort alt for deg.» Den andre katten sa: «Du er min aller beste venn, jeg liker deg enda mer, og alt som er mitt er ditt!» De vandret omkring sammen og var sultne. Den ene fortalte den andre om hva han ønsket å spise, og den andre fortalte om det han drømte om å spise.

Plutselig fikk den ene øye på et brød. Uten å fortelle det til sin venn løp han mot brødet, men da den andre katten så vennen sin løpe mot brødet, nølte ikke han heller. Begge løp om kapp til brødet og nådde fram på likt. Den ene katten sa: «Det er mitt!» «Ditt? Jeg ser ikke navnet ditt stå på det?» Slik holdt de på en stund. De kranglet og kranglet, og hadde glemt det de sa til hverandre for en liten stund siden.

Mens de fortsatt drev og kranget, kom en apekatt ruslende forbi. «Hvorfor kranget dere to, da?» spurte apekatten. Kattene fortalte om brødet de hadde funnet, og begge sa at de hadde funnet det først. Apekatten klødde seg i hodet og sa: «Hvorfor deler ikke dere det likt? Slik

vil ikke noen få mindre enn den andre.» «Hvem skal dele det likt for oss?» spurte kattene. «Kanskje kan jeg hjelpe dere ...» sa apekatten litt lurt. De ble enige om at apekatten skulle dele brødet likt, slik at begge kattene skulle få like mye.

«Bli med meg, jeg har en skålvakt hjemme», sa apekatten. Kattene ble med apekatten. Apekatten fant fram skålvekten sin. Han delte brødet i to og la halvparten i den ene vektskålen og halvparten i den andre.

Den ene siden veide mer. «Siden hans veier mer!» sa den ene katten. «Ikke noe problem», svarte apekatten og tok en skive av brødet og putt det i munnen. Men nå veide den andre siden mer, og den andre katten ergret seg over det. «Ikke noe problem», sa apekatten og tok en skive fra den andre siden og putt den i munnen. Slik fortsatte det, vekten ble aldri lik, og apekatten tok en skive fra hver side hver eneste gang han veide brødstykkene. Til slutt lå det igjen kun én skive i den ene vektskålen.

Apekatten sa: «Sånn, nå har jeg delt rettferdig!» og skyndte seg med å spise den siste skiven og løp sin vei. Kattene kunne ikke tro det apekatten hadde sagt og gjort. De følte seg dumme. Om de bare hadde vært venner og delt likt da de fant brødet.

Den ene katten sa: «Nei, nå var vi dumme, la oss aldri krangle igjen og heller alltid være venner!» Den andre katten sa: «Jeg har lært meg to ting: Alltid dele!» «Hva er det andre du har lært, da?» spurte katten sin venn. «Vel, aldri stole på en apekatt!» sa katten, og begge lo og gikk hjem.